

Dat de betrouwbare *Ilex x meserveae* eindelijk een vaste plaats binnen het sortiment heeft gekregen, bewijst het handjevol nieuwkomers dat is verschenen. Deze nieuwe selecties zijn verbeteringen vanwege hun goed gesloten habitus, bladkleur en soms uitbundige besdracht.

Tekst: Emiel van den Berg
Fotografie: www.visionpictures.com

Het indrukwekkende plantengeslacht *Ilex* telt circa 400, veelal bladhoudende soorten. Deze groeien bijna allemaal uit tot forse planten, vaak tot boven de 10 meter. Echter, het geslacht kent ook een paar dwergvormen. *Ilex* is van nature over de gehele wereld te vinden, in zowel tropische, subtropische als gematigde regioes, behalve in Noord-Amerika. Het geslacht is vernoemd naar *Quercus ilex*, de steeneik, waarvan het blad gelijkenis vertoont met de Europese hulst *I. aquifolium*. Dat blad is dikwijls tot op vraathoogte gestekeld wat kenmerkend is voor de meeste hulst. Boven vraathoogte verandert de bladrand naar gaafrandig. Alle *Ilex*-soorten bloeien met kleine witte bloemen waarna alleen bij de vrouwelijke planten bessen verschijnen. *Ilex* is dus een tweehuizige plant wat automatisch inhoudt dat voor een goede besproductie altijd mannelijke exemplaren nodig zijn. *Ilex* kent een rijke historie. De Duitsers spreken vaak over Stechpalm en laten hulsttakken tijdens de paasdagen zegenen om ze daarna in huis weg te zetten. De indianen in de Andes gebruikten *I. guayusa* om sterke thee van te trekken dat als braakmiddel werd gebruikt en zowel Chinezen, Europeanen als Noord-Amerikaanse indianen maakten brouwsels van hulst ter bestrijding van tal van aandoeningen. *Ilex* behoort tot de hulstfamilie, de Aquifoliaceae. Als algemene Nederlandse naam wordt hulst gebruikt, maar sommige soorten hebben hun eigen specifieke Nederlandse naam. Zo wordt *I. crenata* Chinese of Japanse hulst genoemd, heet *I. aquifolium* scherpe of groene hulst en is *I. glabra* als winter- of inktbes bekend. *I. x meserveae* heeft als Nederlandse naam blauwe hulst. Het blad van de meeste cultivars vertoont een donkerblauwe waas.

KATHLEEN MESERVE

Ilex x meserveae is een hybride tussen *I. aquifolium* en *I. rugosa*. Kathleen Kellogg Meser-

Ilex x meserveae 'Heckenpracht'

Nieuwkomers bij *Ilex x meserveae*

ve (1906-1999), een amateur tuinvrouw uit het Noord-Amerikaanse Long Island, introduceerde vorige eeuw een aantal door haar geselecteerde planten. Tijdens haar zoektocht wilde ze beschrijke hulst introduceren die winterharder moest zijn dan *I. aquifolium*. Door *I. aquifolium* te kruisen met de uit het oostelijk deel van Azië afkomstige en kleiner blijvende *I. rugosa*, ontstond de vorm *I. x meserveae* waarbinnen verschillende cultivars werden geselecteerd. Kenmerkend voor deze selecties is het vaak blauwgroenachtige loof en de sterke winterhardheid. *I. x meserveae* behoort inmiddels tot de meest winterharde hulsten die extreme weersomstandigheden probleemloos kunnen doorstaan.

De blauwe hulst groeit uit tot een dichte, wintergroene heester van circa anderhalve meter hoogte en heeft een trage en - afhankelijk van de cultivar - opgaande of bossige habitus. Jonge twijgen hebben aanvankelijk nog een groenige tint, maar verkleuren later donker purperachtig. Het 3 tot 5 centimeter grote blad heeft een sterk gegolfde en gestekelde rand. Aan de bovenzijde is het donkere blad opvallend glanzend terwijl de onderzijde lichter van kleur en dof is. De na de bloei verschijnende bessen zijn glanzend rood en hebben een doorsnede van circa 6 tot 8 millimeter.

Van de verschillende selecties van *I. x meser-*

veae die de vorige eeuw op de markt zijn verschenen, worden de vrouwelijke cultivars 'Blue Angel' en 'Blue Princess' het meest gekweekt. De eerste groeit compact en is daarom geschikt voor lage hagen of voor het vormen van strak geknipte blokken. De tweede groeit sterk vertakkend en breed opgaand en is daarom een prima solitair in heesterborders. 'Blue Prince' is een van de beste mannelijke bestuivers met een brede, piramidale groeiwijze.

AUBERGINEKLEURIG

Vier recent verschenen cultivars zijn noemenswaardig. 'Heckenblau' is een snel opgaand groeiende cultivar die opvalt met zijn bladkleur. Als vanaf oktober de temperatuur daalt, verkleurt het donkergroene loof naar aubergineachtig paarsblauw. De plant behoudt deze kleur tot in april. 'Heckenfee' is een vrouwelijke cultivar met een rijke besdracht. Extra is de slanke en dichte habitus waardoor deze hulst prima is te gebruiken als haagplant. 'Heckenpracht' groeit bossig opgaand en valt op met zijn dichte vertakking. Deze cultivar heeft een min of meer heldergroene uitstraling, maar het jong uitlopende schot is bronskleurig. Het blad is slechts licht getand, zonder scherpe stekels. De opmerkelijk snelgroeiende 'Heckenstar' heeft glimmend en eveneens amper prikkend blad.